

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ ๒๗ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

ชีวิตของเรา เราต้องรู้เราต้องเข้าใจ ปัญญากับการประพฤติการปฏิบัติ
ต้องไปพร้อม ๆ กัน เพราะสองอย่างนี้คือเหตุคือปัจจัย ด้วยเหตุผลนี้การประพฤติ
การปฏิบัติกับปัญญาต้องไปพร้อม ๆ กัน ความสงบกับปัญญาถึงไปพร้อม ๆ กัน

อดีตก็มารวมกันที่ปัจจุบัน อนาคตที่จะก้าวไปข้างหน้าก็มารวมกันที่ปัจจุบัน
ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญเป็นวาระแห่งชาติในการประพฤติการปฏิบัติ

ปัญญากับวัตถุต้องไปพร้อม ๆ กัน ทั้งทางวัตถุทั้งทางจิตใจต้องไปพร้อมกัน
เพื่อเป็นมรรคเป็นอริยมรรค ความสงบกับปัญญาควบคู่กันไป เป็นความรู้คู่กับ
การประพฤติการปฏิบัติ

ให้ทุกคนพากันรู้พากันเข้าใจ ว่าทุกอย่างนั่นมันคือเหตุคือปัจจัย ในเรื่องของกรรม
เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องผลของกรรม ทุก ๆ ท่านทุกคนนั้นจะเหนือกรรม เหนือกฎ
แห่งกรรม เหนือผลของกรรมไปไม่ได้ ไม่มีใครช่วยเหลือเราได้ปฏิบัติให้เราได้

นายทุนถึงเป็นกรรม เป็นกรรมกร เป็นอุปกรณ์ ถ้าเราได้นายทุนดี นายทุนที่มีความสงบบมีปัญญา ชีวิตของเราก็ก้าวไปด้วยความดีด้วยปัญญา ถ้าเราได้นายทุนไม่ดี นายทุนไม่มีความสงบบไม่มีปัญญา เอาความรู้สึกนำชีวิต ความรู้สึกก็ได้แก่ที่ปรากฏการณ์กับเราทุกคน ความรู้สึกที่ไม่มีปัญญา ที่เอาธาตุ เอาชั้น เอาอายตนะเป็นตัวเป็นตน เอาธาตุทั้งสี่ได้แก่ ดิน น้ำ ลม ไฟ ชั้นทั้ง ๕ ก็ได้แก่ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เอาอายตนะ ๑๒ นะ อายตนะภายในก็ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ อายตนะภายนอกก็ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ ธรรมารมณ์

ความไม่รู้ไม่เข้าใจ ได้เอาธาตุเอาชั้นเอาอายตนะมาเป็นเรา อย่างนี้เรียกว่าเป็นนายทุน ไม่มีสติไม่มีปัญญา ชีวิตนี้ก็ยอมเป็นสังสารวัฏ วกไปวนมา เดินไปข้างหน้า แล้วก็ก้าวกลับมาข้างหลัง ไปไหนไม่ได้ ย่ำต๊อกอยู่ในที่เก่า ย่ำต๊อกอยู่ในความหลง เพราะเอาธาตุทั้ง ๔ เอาชั้นทั้ง ๕ เอาอายตนะ ๑๒ มาเป็นเรา ไม่รู้ไม่เข้าใจ ความเป็นจริง ว่าสิ่งเหล่านี้แหละมันคือความเป็นประภัสสรของธรรมะของธรรมชาติ ธรรมชาติที่เกิดขึ้นตั้งอยู่แล้วก็ดับไป ไม่เข้าใจ อย่างนี้เรียกว่านายทุน ไม่มีสติไม่มีปัญญา เราทั้งหลายถึงต้องมารู้มาเข้าใจ

เราทั้งหลายนะ จะได้เอาปัญญานำชีวิต เอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต เราทั้งหลายจะได้มีนายทุนที่มีสติมีปัญญา เป็นนายทุนที่บริสุทธิ์คุณ เราไม่ต้องเอาความหลงเป็นนายทุน เราต้องรู้ เราต้องเข้าใจ ไม่ต้องเอาความหลงเป็นนายทุน

เราต้องรู้เข้าใจ ต้องเห็นภายในวิภูสสงสาร รู้จักเกมส์ชีวิต รู้จักไฟต์ของชีวิต เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ผ่านด่านของธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายตนะ ๑๒ เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องผ่านด่านนี้ไปให้ได้

เราโฟกัสในการประพาศติการปฏิบัติด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา เห็นเรื่อง การประพาศติการปฏิบัติเป็นสิ่งที่มีความหมายประโยชน์ เราต้องรู้เข้าใจธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อย่าง ๑๒ นี่มันกดดันเรา

การเห็นภัยในวัฏสงสารนี้ มีความสำคัญต่อเราทุก ๆ คน สัมมาสมาธิ ความตั้งใจมั่นเป็นสิ่งที่คอนโทรลให้เราเข้าสู่ความว่างจากสิ่งที่มีอยู่

สัมมาสมาธินี้ เป็นปัญญาความรู้ความเข้าใจเรื่องของมรรค ของอริยมรรค คือเรื่องหยุดกรรม หยุดความระงับสังขารทั้งหลาย หยุดกงล้อจักรในก้าวไป ของวัฏสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องพากันเห็นภัยในวัฏสงสารให้เต็มที่ ควบคุมตัวเอง คอนโทรล ตัวเองเต็มที่ ต้องมีฉันทะ มีความพอใจ เพราะเราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ในการประพาศติการปฏิบัติ ทั้งความรู้กับการปฏิบัติต้องก้าวไปพร้อม ๆ กัน

เราทั้งหลายต้องมีปิติมีความสุขในการประพาศติการปฏิบัติ ถ้าเรามีปิติมีความสุข ในการประพาศติการปฏิบัตินั้นย่อมไม่มีปัญหา

เราทั้งหลายนะทุกคนต้องพากันเอาตัวให้รอด เอาตัวให้รอดก็หมายถึง บริสุทธิคุณทางศีล สำรวมในสิกขาบทน้อยใหญ่ แปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ สำรวมในอินทรีย์สังวร คือตาหูจมูกลิ้นกายใจ สำรวมระวังในกายเลี้ยวชีพ สำรวมในการบริโภคะเหตุปัจจัย เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเราต้องรู้เข้าใจ ทุกอย่างคือเหตุคือปัจจัย

เราต้องบริโภคทุกอย่างด้วยสติคือความสงบ เราต้องบริโภคทุกอย่างด้วยปัญญา ด้วยความสงบด้วยปัญญา ด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยปิติด้วยความสุขด้วยเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ

การปฏิบัติธรรมของเราให้พวกเราเข้าใจ ต้องเห็นภัยในวิภวสงสาร ในการเวียนว่ายตายเกิด การปฏิบัตินั้นถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ชื่อว่าความปรุ้งแต่ง นั้นนะมันเป็นทุกข์ทั้งนั้น ต่อหน้าก็เป็นทุกข์ ลับหลังก็เป็นทุกข์ เพราะความปรุ้งแต่ง นั้นคือความไม่สงบ

ให้เรารู้ให้เราเข้าใจ ถ้าเราไม่เอาธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ นั้นมันจะสงบไปไม่ได้ มันจะสงบไปได้อย่างไร เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงอาคันตุกะที่จรไปจรมา เท่านั้นเอง ธรรมชาติมันได้จรไปจรมา

อย่างร่างกายของเรานี้ตาม หลักการของธรรมของสภาวะธรรม อายุขัยของมนุษย์ อยู่ได้ ๑ ศตวรรษคือร้อยปี ถ้าเราทำดี ๆ มีปิติมีความสุขเอกัคคตาก็อยู่ได้มากกว่านั้น อันนี้มันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม มันเป็นประภัสสรของสรีระร่างกาย แห่งความเป็นมนุษย์

ทุกอย่างนะ ให้เราเข้าใจ มันได้สัญจรไปมาทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ มันเป็นเพียง สัญจรไปมา เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายถึงต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ ควบคุมด้วยปัญญา สัมมาทิฐิ ตั้งมั่นด้วยสัมมาสมาธิ รู้เข้าใจว่าการเวียนว่ายตายเกิดคือความปรุ้งแต่ง สัมมาสมาธิถึงเป็นประธาน เป็นผู้ควบคุม มนุษย์เราถึงมีปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อจะเข้าถึงความรู้ความเข้าใจ

ความรู้กับการประพฤติกการปฏิบัติเพื่อจะเป็นความดับทุกข์ เป็นที่สุดแห่งความดับทุกข์ เพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม เพราะอดีตก็มารวมกันที่ปัจจุบันอนาคตจะก้าวไปข้างหน้าก็อยู่ที่ปัจจุบัน

พระนิพพานเป็นความรู้ความเข้าใจเป็นความสงบกับปัญญาที่จะต้องก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา

เราทั้งหลายจะต้องพากันเอาตัวรอดให้ได้ ปลอดภัยให้ได้ เพราะทุกข์ทั้งหลายนั้นมันบีบคั้นเรา ถ้าสมาธิของเราไม่เพียงพอ ความตั้งมั่นไม่เพียงพอก็ยอมหัวนไหว

ให้เข้าใจนะ ให้เข้าใจเหมือนตึก สตง.นี้แหละ ตึก สตง.อยู่เมืองหลวงของประเทศไทย ความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตชีวิตนั้นย่อมล้มละลายพังทลายเหมือนตึก สตง.

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้เอาธรรมนำชีวิต เราจะได้บริโภคธรรมนำชีวิต เราจะได้บริโภควิชาความหลง

เราคิดดูดี ๆ นะ ถ้าเรามีความสงบไม่เพียงพอ เราจะแก้ปัญหาได้อย่างไร เรามีปัญญาไม่เพียงพอ เราจะแก้ปัญหาได้อย่างไร เราต้องรู้ปัญหาต้องแก้ปัญหา นี่เป็นโอกาสพิเศษของเรา

ให้พวกเราเข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ได้เสียเวลา ไม่ปล่อยเวลามันกลืนกินเราด้วยความแก่ ความเจ็บ ความตาย ความพลัดพราก ถ้าเราเข้าใจ มีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ เราก็จะหยุดกรรมหยุดเวรหยุดภัยหยุดเวลาด้วยความรู้ความเข้าใจ เราต้องรู้เข้าใจ

ไม่เป็นไรนะ ทุกข์ทางร่างกายมันเป็นสิ่งที่แก้ไขไม่ได้ เพราะทุกข์ทางกายมันเป็นผลของใจนะ ความแก่ความเจ็บความตายความพลัดพราก ให้รู้เข้าใจว่ามันเป็นผลของใจ ใจที่ไม่มีปัญญา ใจที่เอาอวิชชาความหลงนำชีวิต นี่เป็นผลของใจที่เป็นนายทุน ที่เอาอวิชชาความหลงนำชีวิต นี่คือกรรมคือผลของกรรม นี่คือกรรมใครใคร่กรรมนั้นย่อมตามสนอง แต่ทุกข์ทางใจนั้นแก้ได้ด้วยความรู้ ความเข้าใจ หยุดได้ด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา ด้วยความรู้ความเข้าใจ

ใจของเราต้องขอบคุณธาตุทั้ง ๔ ขอบุณขันธ์ที่ ๕ ขอบุณอายตนะ ๑๒ เพื่อเปิดโอกาสให้เราสร้างความดี สร้างบารมี เราต้องขอบใจ ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้เราก็ไม่ได้สร้างความดี ไม่ได้สร้างบารมี ไม่ได้เอาธรรมนำชีวิต เราก็ไม่มีข้อวัตรกิจวัตรในการประพฤติการปฏิบัติ ต้องขอบใจ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงบริสุทธิ์คุณด้วยความสงบด้วยปัญญา

การพัฒนามนุษย์นี้เค้าถึงพัฒนาทั้งใจพัฒนาทั้งวิทยาศาสตร์ที่เป็นวัตถุไปพร้อม ๆ กันให้เป็นทางสายกลาง ต่างจากพวกสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายอยู่ไปด้วยสัญชาตญาณ อยู่ไปด้วยธาตุด้วยขันธ์ด้วยอายตนะด้วยสัญชาตญาณ ชีวิตจะไปตามผัสสะไปตามสิ่งแวดล้อม

มนุษย์เราถึงเป็นภพภูมิที่ต้องมาตรัสรู้ มาตัดกรรมตัดเวรตัดภัยด้วยความรู้ ความเข้าใจด้วยปิติสุขเอกัคคตา ด้วยรู้ข้อวัตรข้อปฏิบัติ กิจวัตรคือวัตรเป็นเครื่องวัด เค้าจะสร้างบ้านเค้าก็ต้องวัดระยะแคบระยะกว้าง วัดน้ำหนัก หนักเบา

เราทั้งหลายพระวินัยสิกขาบทน้อยใหญ่ให้รู้เข้าใจ อันนั้นเป็นความพอดี เป็นความพอเพียงเพียงพอเป็นเครื่องวัดเป็นข้อวัตรปฏิบัติ

ให้เรารู้เข้าใจทุกคนก็ต้องใช้หลักการอุดมการณ์อุดมธรรมอย่างเดียวกันนี้หมด

มนุษย์ทั้งหลายอยู่ในโลกนี้มีปัจจุบันมีแปดพันกว่าล้านคน มนุษย์ปัจจุบันมี ๑๙๕ ประเทศก็ใช้หลักการอุดมการณ์อุดมธรรมอันเดียวกันนี้มันเป็นสากล ความแก่เจ็บตาย พลาตพรากมันเป็นสากล ต้องใช้หลักการอันเดียวกัน เพราะอันนี้เป็นกรรม เป็นกฎแห่งกรรมเป็นผลของกรรม มันเป็นไฟต์ในการประพฤติการปฏิบัติ

การเจริญสติปัญญา สติก็ได้แก่ปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต ที่เห็นภัยในวัฏสงสาร ตั้งใจตั้งเจตนาในการประพฤติการปฏิบัติที่ไม่มีต่อหน้า และลับหลัง เป็นสติวินัยสิกขาบทน้อยใหญ่

มีความสำคัญกว่าความถูกต้องคือศีล ศีลนี้ต้องออกจากใจออกจากพระนิพพาน ศีลนี้เป็นบริสุทธิ์คุณ ไม่ต่างไม่พร้อยด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ไม่มีความรู้สึกว่่าข้อนี้สำคัญข้อนี้ไม่สำคัญ สำคัญเหมือนกันหมด ไม่มีสิ่งไหนไม่สำคัญ

เราเน้นมาที่ศีลเพื่อให้ใจของเราเข้าสู่บริสุทธิ์คุณ ไม่ให้ขาดไม่ให้ต่างไม่ให้พร้อย ด้วยความรู้ความเข้าใจ ปฏิบัติติดต่อก่อน

การประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเรามีศีลมีพระวินัย มีข้อวัตรกิจวัตร มีอาชีวะ มีการบริโภคที่เป็นบริสุทธิ์คุณ ปฏิบัติติดต่อก่อนมันก็ต้องก้าวไปด้วยความรู้ ความเข้าใจ ศีลนี้ถึงเป็นความสงบระงับสังขารทั้งหลาย

ไม่เป็นไร ให้เอาหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมนะ ใจไม่ให้สงบก็ให้เอากาย มันสงบก่อน กิริยามารยาทสงบก่อน อาชีวะสงบก่อน ด้วยความรู้ความเข้าใจในการฝึก การปฏิบัติ

เราทั้งหลายจะมองข้ามเรื่องศีลไปไม่ได้ เพราะศีลที่เป็นบริสุทธิคุณนี้มันจะเป็นพื้นเป็นฐาน มันจะก้าวไปด้วยปัญญา ปัญญาที่เป็นทุนเดิม หรือว่าปัญญาเป็นนายทุน การรักษาศีลข้อวัตรกิจวัตรเราต้องเน้นความรู้ความเข้าใจอย่างนี้

เราอย่าไปคิดที่ว่าทางพระศาสนานะ เป็นการรื้อยกรองให้หมู่วมลมนุษย์สงบเป็นหมวดหมู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน อันนั้นก็จริง

เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราก็คิดว่า เราทำอย่างนี้เพราะจำเป็น ทำอย่างโน้นเพราะจำเป็น คำว่าจำเป็นนั้นคือความทุกข์นะ คือความไม่ลงตัว ไม่ลงกายไม่ลงใจ ไม่ลงกิริยามารยาทอาชีพนะ มันไม่เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ มันไม่ได้เข้าถึงความพอดี

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านมาพิจารณากระบวนการของธรรมะของธรรมชาติ ของปฏิจจสมุปบาท ท่านเปรียบเสมือนสายพิณหรือสายกีตาร์ที่เราเล่นดนตรีหรือเล่นคอนเสิร์ตนะ ถ้ามันตึงเกินไปสายพิณนั้นก็ขาด ถ้ามันหย่อนเกินไปเสียงมันก็ไม่เพราะ

รู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงความเพียงพอ เข้าถึงความพอดี

เราคิดดูดี ๆ เราอยากได้มากมันได้มากมาย ไม่ได้ เราอยากได้น้อยได้มัย มันก็ไม่ได้ เพราะมันเป็นความพอดี เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นประภัสสรของทุกสิ่งทุกอย่าง

เราต้องรู้เราต้องเข้าใจ ด้วยเหตุด้วยผลนี้เราทั้งหลายถึงพากันมีความสุขในการทำหน้าที่ ทำอะไรก็มีความสุขเต็มที่ อย่าไปคิดว่าทำเพราะจำเป็น เราใส่เสื้อผ้าอาภรณ์ก็เพราะจำเป็น เรามีบ้านมีที่อยู่อาศัยก็เพราะจำเป็น

เราต้องรู้เข้าใจว่าเราทำหน้าที่เพื่อเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละมันก็เป็นนิติบุคคล
ตัวตน ถ้าเราไม่เสียสละมันก็ไม่เป็นพระศาสนาเพราะมันเป็นตัวเป็นตน ความสงบกับ
ปัญญามันถึงไปพร้อม ๆ กัน สติปัญญาทั้ง ๔ ต้องเอาความสงบกับปัญญา
ไปพร้อม ๆ กัน คือนั่นถึงเป็นพื้นเป็นฐาน ข้อวัตรกิจวัตรถึงเป็นพื้นฐานนะ

ให้รู้เข้าใจ นี่เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม เป็นพื้นฐานของชีวิต
เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมีได้

เหมือนพระสารีบุตรเมื่อยังไม่ได้บรรพชาอุปสมบทกับองค์สมเด็จพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า เห็นพระอัสสชิแล้วเคารพเลื่อมใสในกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ
ดูแล้วสวยสดงดงามสง่างาม มีความสงบเย็นอกเย็นใจ มีความเคารพเลื่อมใส

จึงได้ถามพระอัสสชิว่า ทำไมท่านถึงได้มีความสง่างามทั้งกายวาจาภิรียมารยาท
อาชีพทั้งจิตใจ

พระอัสสชิก็ตอบว่า พระธรรมพระวินัยนี้เป็นเหตุปัจจัยให้สง่างามด้วยศีล
ด้วยสมาธิด้วยปัญญา ยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นี่เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือธรรมะ คือธรรมชาติ เป็นความรู้ความเข้าใจ

พระสารีบุตรรู้เข้าใจว่าธรรมทั้งหลายเกิดจากเหตุเกิดจากปัจจัย ได้บรรลุธรรม
เป็นพระอริยเจ้าแล้วเอาธรรมนำชีวิต ผ่านด่านทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ
ไม่ติดอยู่หลงอยู่ในธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ ผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจ
ด้วยการตรัสรู้ รู้แล้วเข้าสู่ภาคประพตติภาคปฏิบัติ อย่างนี้เค้าเรียกว่าตรัสรู้

ผู้ยังเป็นเสขบุคคลคือบุคคลที่ต้องบำเพ็ญบารมีเพื่อให้ติดต่อดำเนินไปเรื่อย ๆ
จนกว่าอินทรีย์บารมีจะสมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาภิรียมารยาททั้งใจ

เป็นความสมบูรณ์ เป็นความพอเพียงเพียงพอ เพื่อให้ติดต่อเนื่อง เพื่อให้เข้าถึง พระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย ไม่ต้องรอพระนิพพานในเมื่อตายไปแล้ว ต้องเข้าถึง พระนิพพานในปัจจุบัน อย่าไปพากันคิดว่าพระนิพพานอยู่เบื้องหน้าโน้นเทอญ เบื้องหน้ามันอยู่ข้างหน้านั้นไปไม่ถึง มันจะอยู่ไกลโน้น ไกลมากทีเดียว เบื้องหน้า โน้นเทอญ...

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าให้เอาที่ปัจจุบันอยู่ที่ปัจจุบัน ไม่ใช่เอาเบื้องหน้าโน้นเทอญ ไม่เหมือนที่พระคุณเจ้าทั้งหลายแสดงธรรมกันหรอก เพราะเมื่อปัจจุบันไม่ได้พระนิพพานอนาคตมันจะได้อย่างไร ให้รู้ให้เข้าใจ

เราทั้งหลายต้องผ่านด่านให้ได้ อย่าเอาบาปเอากรรมเอาเวรเอาภัยเลี้ยงชีวิต เลี้ยงชีวิตด้วยปาณาติบาต ด้วยความโลภ ความหลงนะ เอาชีวิตของคนอื่น เอาของคนอื่น อย่าไปเพลิดเพลिनในวิภวสงสาร เพราะทุกอย่างมันไม่จบหรอก เราต้องรู้เข้าใจทุกอย่างมันไม่จบหรอก สังสาระรู้เข้าใจมันไม่จบหรอก พูดถึงรูป มันก็ไม่จบหรอก เพราะรูปมันเกิดขึ้นตั้งอยู่แล้วก็ดับไป เก่าไปใหม่มา มันไม่จบหรอก เพราะมันสัจจะไปมาอย่างนี้มันจะจบได้อย่างไร

เราต้องรู้เข้าใจ รูปเวทนาสัญญาสังขารวิญญาณมันเป็นสิ่งที่ไม่จบ จบด้วยปัญญา สัมมาทิฐิด้วยพระธรรมพระวินัยด้วยความรู้ความเข้าใจ ตั้งมันด้วยสัมมาสมาธิ รู้จักว่าความอร่อยความแซบความล้ำความนัวความหรอยนั้นเป็นสิ่งที่ไม่จบแน่นอน

เราทั้งหลายจะไม่ต้องให้ยึดเยื้อ ตัดอกตัดใจ ด้วยพระธรรมพระวินัย หยัคบริโกค วิภวสงสารด้วยปัญญาสัมมาทิฐิ ให้รู้เข้าใจ เราพากันฝึกเจริญสติสัมปชัญญะ สติพระวินัย กายวาจาภิรียามารยาทอาชีพนะ เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย

เพื่อเราจะได้ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่ก้าวไปแล้วถอยกลับมาอยู่ที่เก่า เป็นวัฏฏสงสารเหมือนเมื่อก่อนนะ

รากเหง้าของการเวียนว่ายตายเกิดถึงเป็นอวิชชาเป็นความหลง

รากเหง้าของโคตรของวงศ์ตระกูลให้เข้าใจนะมันคืออวิชชาคือความหลง มันเป็นรากเหง้าของการเวียนว่ายตายเกิด เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี

เราต้องรู้เข้าใจ สัมมาสมาธิกับปัญญาต้องเสมอกัน ต้องเข้มแข็ง ความสงบ ต้องเต็มที ปัญญาต้องเต็มทีด้วยความตั้งใจด้วยเจตนา ให้มองไปข้างหน้าข้างหลัง ถ้าใจของเราเอาปัญญานำชีวิตด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา กรรมเก่าที่ก้าวมา มันก็จะหยุด เพราะวาระแห่งชาติในการเวียนว่ายตายเกิดมันเป็นวาระ เป็นวาระ เป็นวาระไป

ใจของเราก็คิดได้ทีละอย่าง ตรึกได้ทีละอย่าง วาจากิริยามารยาทก็ทำได้ ทีละอย่างให้รู้เข้าใจ สติปัฏฐาน ๔ สงบได้ด้วยพระวินัย สงบได้ด้วยสมาธิ

รู้เข้าใจว่าการเวียนว่ายตายเกิดมันมีแต่ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากทุกข์ไม่มีเลย มันเหมือนทะเลไม่อิ่มด้วยน้ำ เหมือนไฟไม่อิ่มด้วยเชื้อ ต้องรู้เข้าใจ ต้องเห็นภัยในวัฏฏสงสาร มันก็วนไปวนมา มันไปไหนไม่ได้มันก็อยู่ที่เก่า นี่แหละ

เรามองดูกรรมดูเวรดูภัยด้วยความรู้ความเข้าใจ อย่าให้ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายุตนะ ๑๒ ที่มันเป็นสัญชาตญาณที่เป็นตัวเป็นตนนำเรา

เราต้องเอาศีลเอาสมาธิเอาปัญญานำเราด้วยความรู้ความเข้าใจ เรา รู้จักไฟต์ ในการประพฤติกการปฏิบัติ ตาของเรานี้แหละมันคือไฟต์ หูนี้แหละคือไฟต์

จุมูกนี้แหละคือไฟต์ ลั่นคือไฟต์ กายสัมผัสนี้คือไฟต์ ใจของเราที่มันเกิดอารมณ์นี้เป็นไฟต์ในกาประพฤติการปฏิบัติ เราต้องรู้เข้าใจ นี่คือไฟต์นี้คือการชิงแชมป์ให้เรารู้ให้เราเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายนะอาศัยสรีระร่างกายนี้ประพฤติปฏิบัติ อาศัยพระศาสนาที่เป็นความรู้เป็นประภัสสรมาประพฤติมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสงบเกิดปัญญา

เราต้องก้าวไปด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญาอย่างนี้

ถ้าใจไม่สงบนะตามหลักการแล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เอาสติปัฏฐานทั้ง ๔ มาทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ ไม่เพลิดเพลिनไม่ประมาททำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ด้วยสติปัฏฐานนะ

เราเกี่ยวข้องกับอะไรเราต้องทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ เพราะความสมบูรณ์คือความสงบ ความสมบูรณ์คือความเคารพ ความสงบความเคารพการระความประภัสสรหรือว่าสุจริตมันเป็นกระบวนการเดียวกัน ให้รู้ให้เข้าใจ

เราจะได้เอาความสงบเอาความเคารพความไม่ประมาทมาใช้มาปฏิบัติเพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้ไม่หลงมกยเสียกาลเสียเวลาเสียทรัพยากรที่ประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เอาร่างกายเอาสรีระมาหาอยู่หาหลง เอาความเป็นข้าราชการนักการเมืองหรือนักบวชมาหาอยู่หาหลงอย่างนี้ไม่ได้ อย่างนี้ใช้ไม่ได้ มันเสียหายทั้งส่วนตัวเสียหายทั้งส่วนรวมมันไม่มีประโยชน์และประโยชน์ เป็นชีวิตที่ตั้งอยู่ในความหลง ความเพลิดเพลिनความประมาท อย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ มันไม่ถูกต้องนะ

มันไม่ถูกต้องจะใช้ได้ได้อย่างไรเพราะมันไม่ถูกต้อง มันไม่ใช่ความดี นี่มันเป็นความไม่ดีมันเป็นความชั่วนะ นี่มันไม่ใช่ปัญญามันเป็นอวิชาเป็นความหลง เป็นผู้ที่ไม่สติไม่มีปัญญา เป็นนายทุนที่โง่เง่าเต๋าคุ่น ไม่ทันโลกทันสมัย ไม่ใช่นายทุนที่มีสติมีปัญญา

เราทั้งหลายอย่ามีชีวิตอยู่ระดับผีบ้าระดับคนบ้าหรือคนมีเชื่อบ้า เอาตัวตนนั้นแหละเค้าเรียกคนบ้ามีเชื่อบ้ามีเชื่อผีบ้านะ ความไม่รู้ไม่เข้าใจในความดี ไม่รู้เข้าใจในเรื่องศีลสมาธิเรื่องปัญญาเค้าเรียกคนนั้นว่าคนผีบ้านะ คนมีเชื่อบ้านะ ให้รู้เข้าใจเราอย่าไปหลงมกมาย หลงมกมายมาก ๆ นะ หลงมกมายในวิถีสงสาร อาหารของวิถีสงสารให้รู้เข้าใจนะ มันเป็นเรื่องของความหลงมกายนะ

อาหารโน้นก็อร่อยอาหารนี้ก็อร่อย รูปสวย ๆ นี้อร่อยมาก ๆ เสี่ยงเพราะ ๆ นี้อร่อยมาก กลิ่นหอมนี้ก็อร่อยมาก ผัสสะนี้ดีมากอร่อยมาก อย่างนี้เรียกว่าหลงมกมาย เป็นหนักเสียด้วย เป็นมากเสียด้วย คำว่ามากหมายถึงความไม่พอดี ไม่เพียงพอ มันเป็นความไม่สงบเป็นความฟุ้งซ่าน ไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ความเคารพ ไม่ใช่การระมัดระวังคือความไม่ถูกต้อง คือไม่รู้ไม่เข้าใจไม่เห็นภัยในวิถีสงสาร เดียวก็มาก เดียวก็น้อยอยู่นั่นแหละ อย่างนี้เค้าเรียกว่าคนบ้าคนผีบ้านคนมีเชื่อบ้านะ

ให้เรารู้เข้าใจ เราทั้งหลายต้องมาเอาร่างกายที่เป็นมนุษย์นี้ เอาที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นข้าราชการนักการเมืองเป็นพ่อค้าประชาชนพากันมาเสียสละ มาเป็นผู้ให้มาเสียสละ ดูตัวอย่างสิ ดูตัวอย่างอย่างพระพุทธเจ้าพระเยซูพระอัลเลาะห์ ท่านมาเสียสละ

อย่างองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเสียสละให้กับธาตุกับขันธให้กับอายตนะ ท่านบรรทมท่านพักผ่อนวันละ ๔ ชั่วโมง เป็นการเสียสละให้ธาตุให้ขันธให้อายตนะนะ ท่านไม่ได้พักผ่อนเพื่อตัวเพื่อตนนะ แล้วอีก ๒๐ ชั่วโมงท่านก็เสียสละให้หมู่มวลมนุษยทั้งหลาย เทพเทววา อินพรหมมยักษ์สรรพสัตว์ทั้งหลาย ท่านเสียสละ เสียสละตลอด ๒๔ ชั่วโมง ถึงมีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา ชีวิตนี้ถึงมีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา เป็นชีวิตที่หยุดวิภวสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจที่เป็นบริสุทธิคุณด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี ท่านประสูติกี่วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้กี่วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ แสดงธรรมจักรกับปวัตตสูตรกี่วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสกับมหาชนทั้งหลายว่าอีก ๓ เดือนข้างหน้าจะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะได้ละธาตุวางขันธเสด็จดับขันธปรินิพพานกี่วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จขันธปรินิพพานกี่วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำอีกนะ

เดือน ๖ นะ ๖ ก็หมายถึง ตาหูจมูกลิ้นกายใจ ๖ ยกเลิกด้วยความรู้ความเข้าใจ ยกเลิกสิ่งภายนอกภายในเป็น ๑๒ นะ ไม่ให้กรรมเก่าทำงาน ไม่ให้กรรมใหม่ทำงาน รู้เข้าใจ มีความสงบมีปัญญา เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี ต้องรู้เข้าใจในเรื่องพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร มันเป็นเรื่องที่หมู่มวลมนุษยที่รู้หลักการอุดมการณ์อุดมธรรมในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะไปของมันเรื่อย

เหมือนประเทศไทยของเรามีโครงการที่ยกเลิกอบายมุขอบายภูมิยกเลิกสิ่งเสพติดได้ทำกัน ได้ปฏิบัติกันมาเป็นโครงการร่วมร้อยปีแล้วมันก็ยังปฏิบัติไม่ได้มีแต่มากทวิคุณยิ่ง ๆ ขึ้นไป พวกยาเสพติดทั้งหลายพวกเหล้าเฮโรอีนฝิ่นกัญชาม้า

ยาอิบูหรีไฟฟ้า อะไรต่าง ๆ ทั้งหลายมีแต่มากขึ้น เราต้องรู้เข้าใจ รัฐธรรมนูญ
ในการเวียนว่ายตายเกิด

อย่างโครงการขับเคลื่อนจักรยานยนต์ ที่ประเทศเคาเจอร์ญ เคาพัฒนาจากเดินเท้า
มาเป็นจักรยานปั่นมันเร็วขึ้น แล้วพัฒนาจักรยานยนต์ด้วยน้ำมันด้วยไฟฟ้า เป็นเวลา
ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปีแล้ว ได้ออกกฎหมายให้เพื่อความปลอดภัยตั้งแต่ปี ๒๕๒๕
เดี๋ยวนี้เป็นเวลาผ่านไป ๔๓ ปีแล้ว ก็พากันปฏิบัติไม่ได้

ทางรัฐบาลผู้บริหารเห็นความไม่ถูกต้องนะ เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต
มันก็พังทลายเหมือนตึก สตง.นี้ ตึก สตง. มันพังทลายด้วยความรู้ความเข้าใจ
เห็นภัยในรัฐธรรมนูญ ว่าเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตนี้ไม่ได้มันพังทลายเหมือนตึก
สตง.นี้แหละ

ให้รู้เข้าใจถ้าไม่เข้าใจมันก็ไปของมันเรื่อยไม่เห็นความสำคัญในความรู้สึกนึกคิด
ข้อวัตรกิจวัตรมันก็จะไปของมันเรื่อย มันจะพังทลายเช่นเดียวกันตึกสตง.

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพฯอยู่ที่เมืองหลวงศูนย์กลางของทุกอย่างทั้งเรื่องจิตเรื่องใจ
เรื่องวิทยาศาสตร์เรื่องการบริหารอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ
ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่
ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง
ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลายสิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล ค่าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับน้ำหนักได้ ไม่ใช่ไม้โก่งกินคอร์รัปชันนะ แต่ค่าโก่งกินคอร์รัปชันน้อยพอที่จะรับแผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเลประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี้ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิตมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร วัดอโศการาม สมุทรปราการ ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง ท่านรู้จักว่าความปรุงแต่งนี้มันคือวัฏฏสงสารนะ ท่านรู้จักความปรุงแต่ง เพราะความปรุงแต่งมันเป็นทุกข์อย่างยิ่ง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตนี้ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

ตึก สตง.ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตนไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพาสการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้ง กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้ละ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพาสการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพาสการปฏิบัติมันก็มีความสุขอยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพาสการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพาสการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจรีตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจรีตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจรีต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมนุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจรีตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจรีต ถึงจะเป็นนักบริหาร ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละมารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลายมาทจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สูทผูกเนคไท ห้อยเหรียญตรา เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกยต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึงธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิภูฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ในระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นมันจะวกวนอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ อยู่ในภพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกวนในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกวนอย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิญญูสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคล ตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลง นำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั้นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ได้ คำพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมนะชีวิตของเรามันเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์ แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรีศรูก็เป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพณีการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ
รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ
มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพณีการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ
ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ตื่นะ รวยความโง่หลงมกมายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์
มันไม่ตื่นะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ
เคাঁเล็กนิตเดียวกะเค้าตั้งบ่อนคาสีโนเค้ารวยกัน ประเทศมาเก๊าเค้าก็เหมือนกัน
เค้ารวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศ
สิงคโปร์มันเล็กนิตเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้
มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์
เค้าถึงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้
มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า
เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน
นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกลบอนคาสีโนมายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

เหมือนประเทศไทยของเรานี้แหละ โครงการยกเลิกเหล้ายกเลิกเบียร์ยกเลิกสิ่งเสพติดยาเสพติดที่มันเป็นอบายมุขแห่งชีวิต ที่มันเป็นอบายภูมิแห่งชีวิต

เกือบร้อยปีของโครงการพากันประพฤติดุปฏิบัติด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ ตั้งอยู่ในความประมาท เอาความหลงนำชีวิตเอาความประมาทนำชีวิต มันก็ปฏิบัติไม่ได้ มันก็ยิ่งมากกว่าเก่า ไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต ความหลงก็เลยยิ่งใหญ่ใหญ่ยิ่ง

มันก็แก้ปัญหาไม่ได้ มันยิ่งมากทวีคูณ มันก็ไปของมันเรื่อย มากยิ่งกว่าเก่า ทวีคูณยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก

อย่างการสวมหมวกกันน็อกอย่างนี้แหละ มอเตอร์ไซด์เข้ามาในเมืองไทย ประเทศไทย ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ปี ขณะนี้เวลานี้ก็ยังทำไม่ได้ เรื่องสวมหมวกกันน็อกนี้ ที่ให้ประชาชนผู้ขับขี่จักรยานยนต์เพื่อสะดวกในการสัญจรไปมา ได้ออกกฎหมายบังคับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๒๕ ขณะนี้เวลานี้มันก็เป็นเวลาจนจะ ๕๐ ปีแล้ว ก็ยังพากันทำไม่ได้

ถ้าเรารู้เข้าใจว่า การทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนี้ไม่ได้ มันเป็นความเสียหาย ทั้งตัวเราและส่วนรวม มันไปไม่ได้ ชีวิตของเรามันไปไม่ได้นะ ชีวิตนี้มันพังทลายเหมือนตึก สตง.ของเมืองไทยนี้แหละ

เราต้องเข้าใจ ทุกคนต้องเข้าใจ ไม่ใช่เข้าใจเฉย ๆ ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติ
ภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าไม่อย่างนั้น
มันก็จะไปของมันด้วยความไม่ถูกต้องอย่างนี้แหละ

พูดอย่างนี้ไม่ใช่คนบ้าจี้นะ ไม่ใช่คนผีบ้าจี้นะ นี่มันคนดีจ้ะ คนมีปัญญาจ้ะ นี่เป็น
พระธรรมคำสั่งสอนที่เป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ อาชีพที่ถูกต้อง
เป็นมรรคเป็นอริยมรรค เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจในภัยทั้งทางกายวาจา
ภิรียมารยาททั้งอาชีพ ภัยที่ไม่รู้ไม่เข้าใจ เราไม่เห็นภัยก็ตั้งอยู่ในความประมาท เราจะ
เอาความประมาทนำชีวิตมันเป็นความไม่ถูกต้องนะ
